

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Lars Barfoed ikke vil lægge erhvervet sådan hindringer i vejen. Nu er det jo sådan, at der er en byggelov, som både siger noget om brandsikkerhed og oven i købet også siger noget om kunstnerisk udsmykning, når det drejer sig om offentlige bygninger. Jeg har meget svært ved at forstå, at et krav om, at man skal tænke sig om, at man skal tænke på den måde, at et byggeri måske ikke umiddelbart, men efterfølgende skal kunne bruges af handicappede, skulle være så afskrækkende.

Jeg har fået et svar fra ministeren i dag, som selv siger, at det ikke er alle bygherrer, der vil leve op til alle de her krav. Derfor går regeringen jo også ind og sætter noget i værk, men det, der bliver sat i værk, vil kun omfatte halvdelen af byggeriet. Er det ikke underligt, at reglerne ikke skal omfatte alt byggeri?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo ikke sådan, at jeg har sagt, at man ikke skal tænke sig om. Jeg synes altid, det er godt at tænke sig om, også når man bygger boliger. Det, vi har advaret imod, er at gøre denne DS 3028 retligt bindende. Det er sådan set det, vi har vendt os imod.

I øvrigt vil jeg overlade til ministeren at svare på forståelsen af de bemærkninger, han er kommet med i løbet af dagens debat.

Morten Homann (SF):

Man kunne jo blive i fantastisk godt humør af at høre ministerens svar på beslutningsforslagene og tilsvarende regeringspartiernes ordførere, for når man lytter til dem, er der stort set ikke det, som ikke er godt på det her område. Der er ikke det initiativ, som regeringen ikke har taget. Der er ikke det problem, som ikke enten er løst eller meget kraftigt på vej til at blive løst.

Jeg tror, at det efterhånden er ved at være en dårlig vane for regeringen, at der skal være en himmelvid forskel på det billede, man har herinde af, hvordan det foregår, og hvordan virkeligheden ser ud for de mennesker, det drejer sig om. Hvis vi vender os mod den virkelighed, som de danskere, der har et handicap, må befinde sig i, ser virkeligheden langt fra så rosenrød ud.

Der er store problemer på boligområdet; der er store problemer med adgangen til offentlige bygninger; der er store problemer med adgan-

gen til private erhvervsvirksomheder; der er store problemer med adgangen til arbejdspladser; der er store problemer med adgangen til kollektiv trafik. De problemer synes jeg at vi meget grundlæggende savner nogle svar fra regeringen på. Det eneste, vi har fået i dag, er en løs tale om, at man selvfølgelig støtter gode vilkår for handicappede, men at man i øvrigt ikke har tænkt sig at gøre noget som helst konkret.

Virkelighedens verden er, at der er et stort efterslæb i Danmark, når det drejer sig om tilgængelighed. Det er mange års forsømmelse, men det bliver bestemt ikke bedre af den nuværende regerings politik. Der er nogle utilstrækkelige krav både til det eksisterende byggeri og til nybyggeri, og det skal der laves om på.

Med det beslutningsforslag, som SF sammen med Enhedslisten og Socialdemokratiet har fremsat, tager vi i beskedent omfang fat på den udfordring, der ligger. Det er ikke nogen løsning på alle problemer. Det medgiver jeg gerne. Der er mange ting, der skal løses endnu, men vi har valgt efter dialog med handicaporganisationerne at tage fat det sted, som de handicappede selv oplever som mest presserende, nemlig at få sikret, at det nybyggeri, som bliver bygget, som lever op til dagens standarder, også i praksis bliver tilgængeligt for handicappede.

Det er det, der i virkeligheden ligger i diskussionen om at gøre DS 3028 mere bindende. Det er ikke et spørgsmål om at gøre alle afsnit i standarden bindende. Det er et spørgsmål om at dele det op i en række faser, hvor nogle elementer bliver bindende, så det direkte er til at omsætte til, at man faktisk også får tilgængeligt byggeri i den anden ende, og andre dele er vejledende på en måde, som jeg synes er meget fremkommelig, og som jeg synes i virkeligheden er meget beskedent i forhold til de udfordringer, vi står over for.

Kl. 20.05

Derfor er det også beskæmmende, at et så beskedent, konstruktivt og fremkommeligt forslag bliver mødt af et fuldstændigt overbud fra ministerens side på, at det skulle koste 14 mia. kr. yderligere pr. år at sikre, at man tænker sig det ekstra om, når man bygger fremtidigt byggeri.

Jeg synes virkelig, det råber og skriger på en udførlig forklaring på, hvordan i alverden man bærer sig ad med at komme til så himmelråbende tal, som ligger så langt fra alle andre bud, som eksperter og forskningen på det her område kommer med – for slet ikke at tale om de mennesker, som står i det selv.